

De Ster

*Bomen zijn onze trouwe wachters —
Zij beschutten in hitte en kou
Zij zijn de schoonheid van het land
Bomen zijn onbaatzuchtige vrienden.*

Juni 1952

DE STER

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

52e JAARGANG - No. 6

INHOUD:

	Blz.
De weg omhoog, A. D. Jongkees	150
Joseph Smith, door Joseph Fielding Smith	152
Verkeerde beoordelingen, door Richard L. Evans	158
Geloof, door Apostel John A. Widtsoe	159
Een edele vrouw vertelt van de vervolgingen in Missouri, door Eliza R. Snow	162
De Pinkster-Conferentie	165
Onze Zonnehoek	167
Aankomst en Vertrek	169
Gebeurtenissen in de Zending	172
Visiueel Zendingswerk	175

Redacteur: **DON H. VAN DAM**, President der Nederlandse Zending

1e Assistent: **A. D. JONGKEES**

2e Assistent: **Mevrouw A. C. OKKER—HIEMSTRA**

Administratie: Laan van Poot 292, Den Haag

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand*

ABONNEMENTSPRIJS: f 1.25 PER KWARTAAL

GIRONUMMER 240615 - LAAN VAN POOT 292 - DEN HAAG

NADRIJK VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHE'S IS VERBODEN

DE WEG OMHOOG.

Op deze prachtige Aprilmorgen van de tweede Paasdag zit ik voor de openstaande tuindeuren en kijk met aandacht naar een kalenderplaat aan de wand tegenover mij. Die hangt daar zo lang als de maand April oud is. Ik heb er al verscheidene malen naar gekeken, want ik vind ze heel mooi, maar nu doe ik dit met meer aandacht, want het is alsof zij me iets te zeggen heeft.

Op de voorgrond zie ik een grasvlakte met bloemen bezaaid en met vruchtbomen beplant. Deels laaghangend, deels in harmonieuze kleuren afstekend tegen de blauwe lentelucht, breiden met bloesemtrossen prijkende takken van een appelboom zich uit, die zich op de plaat niet zichtbaar is. Op de achtergrond verheffen zich bergen met gletschers.

Dat paradijs treed ik in gedachten binnen. Een zachte lentebries voert mij de geur van bloemen en bloesem tegemoet. Enige bloesemblaadjes vlijen zich als een welkomstgroet op mijn geopende handen; mijn voetstap is onhoorbaar op het dichte grastapijt. Ik geniet, zoals een mens in dit leven maar zelden gegeven is. Met volle teugen adem ik de weldoende lentelucht in en ga van boom tot boom, steeds verder, totdat ik de voet van een der bergen heb bereikt. Naar de top! Daar is de opperste schoonheid en de hoogste vreugde, want daarginds, hoog op de bergtop, kan ik met mijn ogen alles omvatten, wat mij hier maar gedeeltelijk

wordt gegund. Vóór mij loopt een smal pad, dat ik pas ontdek, nu ik zo dicht bij ben gekomen. Enthousiast begin ik de bestijging, doch het enthousiasme bekoelt, wanneer ik, vermoeid en verhit, tegenover een rotswand kom, die ik zonder hulpmiddelen en alleen, onmogelijk kan beklimmen. Teleurgesteld keer ik om, de bloementuin door terug, maar ik heb er geen oog meer voor. De teleurstelling heeft meer macht over mij dan de schoonheid rondom. De teleurstelling is zó groot, dat ik ze voor mijn vriend niet kan verbergen. „Waarom zo boos?” vraagt hij. Ik vertel hem de reden. „Zonder gids, zonder sterke bergschoenen, zonder bergstok en zonder sterk touw bereik je de top nooit!”

Ziehier de les, die de kalenderplaat mij op deze zonnige Paasmorgen heeft geleerd: Wij horen het Evangelie van God's Zoon en nemen het aan, wij treden een nieuw leven binnen, met schone verwachtingen en nieuwe hoop bezielde; de toekomst is vol beloften. Doch dan komen de moeilijkheden. Wij zien ons teleurgesteld in onze verwachtingen betreffende sommige onzer broeders, in het doen en laten dikwijls van de gemeenschap, waarin wij zijn opgenomen. Wij hebben ons dat zo heel anders voorgesteld en geërgerd keren wij de Kerk de rug toe. Dit betekent dus, dat wij ons van de top verwijderen, waar wij worden verwacht, hoe langer hoe verder raken wij daar vandaan, totdat wij zover zijn weg-

gegaan, dat terugkeer niet meer mogelijk is. Zeker, er is soms reden tot ergernis, bij ons even zeer als waar ook. Doch mag dat oorzaak zijn van het in de waagschaal stellen van ons kostbaar, geestelijk bezit, van onze erfenis, die met geen goud te vergelijken is? Hoe kunnen wij die ondanks alles behouden? Daar is slechts één antwoord op: Door onze gids, de

Trooster, Die ons in waarheid zal leiden, niet van ons te weren door onze onverdraagzaamheid, door het gebed, het sterke touw, dat ons met God verbindt, niet na te laten en stevig uitgerust met geloof in de eindoverwinning — onze bergstok en onze bergschoenen — voorwaarts te gaan in de richting van de top.

A. D. Jongkees.

DIAMANT
is niet
genoeg!

Deze Ster is er een van jubilea. U vindt achterin de vermelding van twee feesten. Zij zijn van goud. Maar voor het jubileum, waarover ik nu ga spreken, kan ik geen gelijkenis in het rijk der edelstenen vinden.

Het betreft het echtpaar Vlam te Winkel, de ouders van Ouderling Peter Vlam, die nu met zijn gezin te Salt-Lake-City woont.

De 4de Augustus namelijk, zal het 65, zegge en schrijve: VIJF EN ZESTIG jaren geleden zijn, dat Broeder en Zuster Vlam in het huwelijk traden.

Een bijzondere, zeer bijzondere herdenkingsdag voor deze hoogbejaarde echtelieden. En voor de redactie een bijzonder voorrecht hieraan enige woorden te kunnen wijden.

Zuster Vlam, 84 jaar, is sedert 24 April 1911 lid der Kerk; haar zoon Peter werd die dag gelijk met haar gedoopt. Trouw en standvastig tot op deze dag, heeft zij de Meester steeds gediend, voornamelijk als Presidente van de Zondagsschool en als Presidente van de Zusters-Hulpvereniging, in de eerstgenoemde functie vaak met 90 leerlingen, van wie er hoogstens 10 lid van de Kerk waren. Broeder Vlam, lange tijd geen lid der Kerk, ontving zijn getuigenis eerst op ver gevorderde leeftijd. De 26ste Juli 1947, 80 jaar oud, werd hij te Amsterdam door zijn zoon Peter, die toen op zending en President van de Amsterdamse Gemeente was, gedoopt. De 25ste Februari 1949 werd Broeder Vlam tot Ouderling geordend.

Dat de 4de Augustus 1952 voor Broeder en Zuster Vlam een buitengewoon goede dag moge zijn, onze Vader in de Hemel hen dan moge zegenen met een goede gezondheid, ja met alles, wat die dag tot een dag van echte vreugde maakt, is ons aller wens en bede.

JOSEPH SMITH

Profheet
van het herstelde Evangelie

door Joseph Fielding Smith,
President v. d. Raad der Twaalven.

*

II)

In tegenstelling hiermede heeft onze Heer gezegd: „Indien gij lieden in Mijn woord blijft, zo zijt gij waarlijk Mijn discipelen, en zult de waarheid verstaan, en de waarheid zal u vrij maken”.

(Joh. 8 : 31-32).

In het jaar 1820 was blijkbaar de tijd gekomen voor de opening van de hemelen, opdat de mensheid een goddelijke openbaring van de Heer zou ontvangen.

3) *Dat de doop was ingesteld om ons van de „erfzonde” te reinigen.*

Dit is één van de laakbaarste leerstellingen welke ooit als een goddelijk gebod is verkondigd. Het ontkent de genade van Jezus Christus en maakt Zijn verzoeningswerk tot een hoon. Deze valse leerstelling, die de wereld sedert eeuwen gevangen houdt, komt uit duivelse bron. Het spreekt de leringen van de Zoon van God tegen, die zeide „Laat af van de kinderkens, en verhindert hen niet tot Mij te komen; want derzulken is het Koninkrijk der hemelen”.

(Matth. 19 : 14).

Wederom zien we de noodzaak van het openen der hemelen voor de herstelling van de waarheid en de rechtzetting van deze duivelse leerstelling, welke miljoenen onschuldige kinderen tot eeuwige verdoemenis had voorbestemd en hen had buitengesloten van omgang met de verlost in het Koninkrijk der hemelen. En dus moest de Heer in deze bedeling opnieuw verkondigen: „Doch zie, Ik zeg u, dat kleine kinderen vanaf de grondlegging der wereld door Mijn Eniggeborene verlost zijn;

Daarom kunnen zij niet zondigen, want aan Satan is geen macht gegeven kleine kinderen te verleiden, totdat zij beginnen voor Mij verantwoordelijk te worden.” (Leer en Verbonden 29 : 46-47).

De herstelling van deze goddelijke waarheid heeft eeuwigdurende troost gebracht aan de harten van duizende moeders, die vervuld waren van de vreselijkste kwellingen, omdat hun vóór zij het Evangelie ontvingen, was geleerd, dat kleine kinderen, die stierven, voor eeuwig verloren zouden zijn en uit de aanwezig-

heid van God verbannen zouden worden. Er wordt toch duidelijk en onmiskenbaar in de Schriften verklaard, dat de doop is ingesteld voor de vergeving van zonden en voor hen die geloven. Babies kunnen niet geloven; zij kunnen zich niet bekeren, want zij zijn onschuldig en hulpeloos. Het feit, dat een peet of peetmoeder voor hen optreedt en spreekt, kan het onschuldige kind in geen enkel opzicht verplichten. Laat me eens de woorden van een oude profeet aanhalen, Mormon namelijk:

„En hij, die zegt, dat kleine kinderen de doop behoeven, verloochent de barmhertigheden van Christus, en acht Zijn verzoening en de kracht van Zijn verlossing waardeloos.

Wee hun, want zij zijn in gevaar van dood, hel en oneindige kwelling. Ik zeg dit vrijmoedig; God heeft mij geboden. Luister naar deze woorden, en let op, want anders getuigen ze tegen u voor de rechterstoel van Christus”. (Moroni 8 : 20-21).

- 4) *Dat de doop een verordening is, aanvaardbaar in de ogen van God, door het gieten of sprenkelen van water over het hoofd.*

Ook in dit geval is Joseph Smith als hersteller geroepen om deze valse leerstelling recht te zetten en de wereld weer de ware leer omtrent de doop te geven. Er is geen enkele passage in de Bijbel, die ook maar in de geringste mate te kennen geeft, dat de doop kan worden verricht door het besprenkelen of gieten van water over het hoofd. De betekenis van het woord zelf ontkent al een dergelijke gedachte, en elke ver-

wijzing die de wijze van de doop beschrijft, heeft betrekking op het ingaan in en het weer opkomen uit het water. In de Schriften wordt de doop vergeleken met een begrafenissen en een opstanding. Paulus zeide tot de Heiligen te Rome:

„Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijnen dood gedoopt zijn?

Wij zijn dan met Hem begraven door den doop in de dood, opdat gelijkerwijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden.

Want indien wij met Hem éne plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding.

(Rom. 6 : 3-5).

Ik oordeel het onnodig om hier nog verder op in te gaan, want de waarheid ligt zó voor de hand, dat allen die haar willen zien, haar kunnen zien. Wederom zeg ik: zeer dankbaar moeten we zijn voor de herstelling van de ware leer omtrent de doop, door middel waarvan wij vergeving van onze zonden kunnen verkrijgen en onze weg kunnen vinden tot het Koninkrijk van God, mits de doop wordt uitgevoerd door iemand met goddelijke bevoegdheid.

- 5) *Dat mensen zelf de bevoegdheid op zich mogen nemen om in de naam van Jezus Christus te handelen zonder Goddelijke aanstelling.*

„En niemand neemt zichzelf die eer aan, maar die van God ge-

roepen wordt gelijkerwijs als Aäron." (Hebr. 5 : 4).

De Heer zeide tot Mozes:

„Daarna zult gij uwen broeder Aäron, en zijne zonen met hem, tot u doen naderen uit het midden der kinderen Israëls, om mij het Priesterambt te bedienen: namelijk Aäron, Nadab en Abihu, Eleazar en Ithamar, de zonen Aärons." (Ex. 28 : 1).

In Numeri staat geschreven:

„En toen zeide de Here tot Mozes: Neem tot u Jozua, de zoon van Nun, een man in welke de Geest is, en leg uw hand op hem...

en leg op hem van uwe heerlijkheid, opdat zij horen, te weten de ganse vergadering der kinderen Israëls...

En Mozes deed gelijk als de Here hem geboden had, want hij nam Jozua en stelde hem voor het aangezicht Eleazar's, des priesters, en voor het aangezicht der ganse vergadering...

en hij legde zijne handen op hem, en gaf hem bevel, gelijk als de Here door de dienst van Mozes gesproken had.

(Num. 27 : 18, 20, 22, 23).

- 6) *Dat dezelfde organisatie van de Kerk, welke in de dagen van Jezus Christus en Zijn apostelen bestond, niet langer noodzakelijk is — dat er geen apostelen, profeten of gaven van de geest meer behoeven te zijn.*

Sedert de dood van de Apostelen tot de komst van Joseph Smith was er geen openbaring, geen manifestatie van de hemelen, geen bezoeken van engelen, want men had door alle jaren heen ver-

klaard, dat dit niet noodzakelijk was. In de plaats van deze ambtenaren zijn leraren gekomen die openbaring ontkennen, die zich gezag hebben aangematiigd, hetwelk hun nooit op goddelijke wijze was verleend, en zoals reeds eerder vermeld, moeten wij maar geleid worden door onze persoonlijke rede of moeten we maar iemand anders toestaan voor ons op geestelijk en godsdienstig gebied te denken. Wij hebben gezien, dat een nieuwe orde van ambtenaren en gezagsdragers de plaats innam van hen, die goddelijk waren aangesteld en dat de mensen zelf de macht op zich genomen hebben. Dit heeft geleid tot een wereld van verwarring.

„Want het land is bevekt vanwege zijn inwoners, want zij overtreden de wetten, zij veranderen de inzetting, zij vernietigen het eeuwig verbond; daarom verteert de vloek het land, en die daarin wonen, zullen verwoest worden; daarom zullen de inwoners des lands verbrand worden, en daar zullen weinige mensen overblijven."

(Jes. 24 : 5-6).

„Want de Here heeft gezegd: Daarom dat dit volk tot Mij naderd met zijnen mond, en zij Mij met hunne lippen eren, doch hun hart verre van Mij doen, en hunne vreze, waarmede zij Mij vrezen, mensengeboden zijn, die hun geleerd zijn:

daarom zie, Ik zal voortaan wonderlijk handelen met dit volk, wonderlijk en wonderbaarlijk; want de wijsheid zijner wijzen zal vergaan, en het verstand zijner verstandigen zal zich verbergen.

(Jes. 29 : 13-14).

- 7) *Dat de mens niet naar het lichamelijk beeld van God is geschapen, omdat God geen wezen is van menselijke gedaante.*

Niets is meer ongerijmd dan dit foutieve begrip van de Vader en de Zoon. Hierover behoeft weinig te worden gezegd. Het Nieuwe Testament geeft de verklaring van de zending van Jezus Christus. Het verkondigt dat Hij de Eniggeboren Zoon van de Vader in den vlees is. Er wordt gezegd, dat Hij het uitgedrukte beeld Zijns Vaders is. Toen Hij Zijn discipelen verliet en opvoert ten Hemel stonden twee engelen naast Hem en zeiden tot Zijn discipelen:

„...Gij Galilese mannen, wat staat gij en ziet op naar den hemel? Deze Jezus, die van u opgenomen is in den hemel, zal also komen, gelijkerwijs gij Hem naar den hemel hebt zien heenvaren.“

(Hand. 1 : 11).

Er staat geschreven, dat Hij zal komen en op de aarde regeren. Na Zijn hemelvaart verscheen Hij aan Paulus. Johannes beschrijft Hem in zijn heerlijk visioen als volgt:

„en in het midden van de zeven kandelaars enen, de Zoon des menschen gelijk zijnde, bekleed met een lang kleed tot de voeten, en omgord aan de borsten met een gouden gordel;

en zijn hoofd en haar was wit gelijk als witte wol, gelijk sneeuw, en zijn ogen gelijk een vlam vuurs;

en zijn voeten waren blinkend koper gelijk, en gloeiden als in een oven; en zijn stem als een stem van vele wateren.

(Openb. 1 : 13-15).

Over de tijd van Zijn terugkeer staat geschreven:

„Ziet, Hij komt met de wolken, en alle oog zal Hem zien, ook degenen die Hem doorstoken hebben; en alle geslachten der aarde zullen over Hem rouw bedrijven; ja, amen.“

(Openb. 1 : 7).

Ik heb dominees horen zeggen, dat nadat de Heer opgevaren was naar de hemel Hij „Zijn lichaam aflegde“, omdat dit voor Hem van geen verder nut was.

De bewoners der aarde moeten Joseph Smith zeer zeker dankbaar zijn voor de openbaring over de Vader en de Zoon.

- 8) *Onder de verschillende dingen die hersteld zouden worden, behoort ook de vergadering van Israël en de terugkeer van de Joden naar Palestina, zulks in overeenstemming met de oude belofte.*

Op de derde dag van April 1836 zond de Heer Mozes, die de sleutelen hield van de vergadering van Israël tot Joseph Smith en Oliver Cowdery, en deze bevestigde op hen de sleutelen en het priesterschap voor de vergadering van Israël in de Bedeling van de Volheid der Tijden. Ten dage van de Kerk van Jezus Christus van de Vroegerdaagse Heiligen, werd het Evangelie eerst aan de Joden gegeven en toen, nadat zij het hadden verworpen, werd het aan de niet-Joden gebracht. In deze bedeling, zeide de Heer, dat de eersten de laatsten en de laatsten de eersten zouden zijn. Daarom moest het Evangelie eerst aan de niet-Joden worden gepredikt en zal dan aan de Joden worden gebracht. In

November 1831 zeide de Heer in een openbaring aan Joseph Smith: „Laat hen, daarom, die onder de Heidenen zijn, naar Zion vluchten. En laat hen, die van Juda zijn, tot Jeruzalem, tot de bergen van het huis des Heren vlieden. Gaat uit van onder de natiën, zelfs van Babylon, van het midden der goddeloosheid, hetwelk geestelijk Babylon is.”

(L. & V. 133 : 12-14).

Gedurende 120 jaar is het Evangelie verkondigd onder de niet-Joden en nu is de dag voor de Joden aangebroken. In 1841 werd hun beloofde land toegewijd voor hun terugkeer. Heden ten dage keren ze bij honderdduizenden terug. De staat Israël is weder opgericht en het zal groeien en zijn grenzen steeds verder uitbreiden tot alles wat de Heer aan Abraham en zijn nageslacht had beloofd en aan hem zal zijn teruggeven. Deze Joden die terugkeren, keren echter terug in hun ongeloof, ontkennende dat Jezus Christus hun Messias is, en dat zal zo blijven tot onze Heer inderdaad zal komen in het uur van hun grote ellende, wanneer zij voor hun vijanden vluchten. De Olijfberg zal in tweeën splijten; de Joden zullen vluchten in de aldus ontstane vallei; en daar zal onze Heer aan hen verschijnen overeenkomstig de woorden van Zacharia. Dan zullen zij in hun verbazing uitroepen: „Wat zijn deze wonden in Uwe handen?” Dan zal Hij zeggen: Het zijn de wonden, waarmede ik geslagen ben in het huis mijner liefhebbers”. (Zach. 13 : 6). Dan zullen zij treuren en wenen, omdat zij hun Koning verworpen hebben en dan zullen zij van al hun on-

gerechtigheid gereinigd worden en de Heer zal Zijn verbonden met hen vestigen.

Op diezelfde dag, 3 April 1836, kwam ook Elia op hetzelfde uur dat de Joden het Paasfeest vierden en hun deuren openden om, naar Joodse gewoonte, Elia binnen te laten. Elia kwam, niet bij de Joden, maar bij Joseph Smith en Oliver Cowdery en hij bevestigde op hen de sleutelen van zijn priesterschap, de macht om de harten van de vaders naar de kinderen en van de kinderen naar hun vaders te doen keren, opdat niet de Here come en de aarde met Zijn vloek treffe.

Deze herstelling heeft te maken met de zaligheid van de levenden en de doden en opende de weg voor het werk voor de doden in de tempelen van de Heer, opdat de doden, die gestorven waren zonder in de gelegenheid geweest te zijn het Evangelie te horen en aan te nemen, toch ook dit voorrecht zouden genieten, want de Here is rechtvaardig tegenover alle mensen. Hij zeide tot Nicodemus:

„...Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Zo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan het Koninkrijk Gods niet ingaan.”

(Joh. 3 : 5).

Daarom moet de leer der zaligheid ook aan de doden worden verkondigd en zij, die het Evangelie in de geestenwereld aavaarden, moeten plaatsvervangend worden gedoopt voor de vergeving van hun zonden, want op een andere manier kan dit niet worden gedaan. Dit is één van de grote principes van de Herstelling. Wie, behalve de Laterdaagse Heiligen geeft enig hoop-

vol uitzicht voor de doden? Het bewijs, dat de harten van de kinderen naar hun vaders zijn gekeerd wordt geleverd door het streven, dat over de gehele wereld bestaat onder intelligente mannen en vrouwen om gegevens omtrent hun doden te verzamelen en deze geest is over de mensen gekomen sinds de herstelling van de sleutelen door Elia.

Ik getuig hierbij dat met de opening der hemelen en de verschijning van de Vader en de Zoon

aan Joseph Smith het begin van dit wonderbaar werk en wonder begon te dagen.

„Nu zie,” zei de Heer in Februari 1829, „een wonderbaar werk zal spoedig onder de kinderen der mensen voortkomen”.

(L. & V. 4 : 1).

Ik getuig, dat dit wonderbaar werk de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is, met haar goddelijke autoriteit, de herstelling van de sleutelen van het priesterschap.

Stukjes levenswijsheid

een lui leven begint met een lach
en eindigt met een klacht

nederigheid is edelheid

nephi jensen

kies niet het boek, dat voor u denkt,
maar het boek, dat u aan het denken zet.
de boeken, die u het meest helpen, zijn die,
welke u het meeste te denken geven.

theodore parker

iemand die lezen kan en het niet doet,
is er in werkelijkheid niet beter aan toe
dan hij, die niet lezen kan, denk aan deze
waarheid, wanneer ge op het punt staat te
zeggen: „ik heb geen tijd om te lezen.”

w. r. alfred

Verkeerde beoordelingen

door Richard L. Evans

*

Wij nemen dikwijls aan, dat we de harten en gedachten en beweegredenen van andere mensen kennen en veroordelen of vergoelijken hen. En zonder twijfel zijn we vaak juist in onze waardering van andere mensen. Maar we kunnen er niet te zeker van zijn, dat we alles weten, wat andere mensen beroert. En als wij andere mensen oordelen (hetgeen we in sommige gevallen moeten doen, en waartoe we in andere gevallen geen recht hebben) zullen we ontdekken, als de tijd onvoorziene feiten onthult, dat we vele mensen op vele manieren verkeerd hebben beoordeeld. Soms, als we aangenomen hadden, dat zij ons bedrogen, zullen we bemerken, dat zij ons de waarheid vertelden. En soms, als we hun bewerkingen voor waar aangenomen hadden, zullen we tot de ontdekking komen, dat we bedrogen zijn. Soms, als wij dachten, dat zij veinsden — dat zij één of andere kwaal of ziekte, overdreven — dat zij meer konden doen dan zij deden — zal de onthullende toekomst ons aantonen, dat zij het beste deden, dat hun toestand en hun omstandigheden veroorloofden; en dat anderen, die we al zo zwaar beladen achtten, nog meer hadden kunnen dragen. Het komt ook zo dikwijls voor, dat we andermans vrees niet kunnen begrijpen, omdat hun angsten de onze niet zijn. We oordelen hen naar wat *wij* weten en niet naar wat *zij* weten; en eerder naar wat *wij* hebben onder-

vonden, dan naar wat *zij* hebben ervaren. Het is soms erg moeilijk voor iemand, die nog niets heeft ondervonden, om iemand te begrijpen, bij wie dit *wel* het geval is. Enigen van ons vergeten soms zelfs de tijd, waarin we kinderen waren en waarom we alles deden, wat we deden. Maar wij hopen ernstig, dat ons aller Vader niet spoedig zal vergeten, waarom wij sommige van de dingen doen, die we doen, want er is niets zekerder, dan dat wij allen op een goede dag rekenschap zullen moeten afleggen van alles wat we gedaan hebben met datgene wat we bezaten. En inmiddels, zoals Paulus schreef: „Laat ons . . . elkander niet meer oordelen” buiten het noodzakelijke nakomen der wet en buiten het noodzakelijke minimum-oordeel dat we bij onszelf vormen wanneer we onder de mensen leven en ons onder hen bewegen, want we weten eenmaal niet voldoende om andere mensen naar waarde te schatten over alles wat in hun hart ligt besloten en naar alles dat hen gemaakt heeft tot wat zij zijn in het onmiddellijke en het verre verleden. Naarmate we langer leven, ontdekken wij, dat er in de harten en levens van anderen dingen waren, van het bestaan waarvan wij niets wisten. En hoe meer wij oordelen, des te vaker zullen we tot de ontdekking komen, dat wij vele mensen verkeerd hebben beoordeeld.

GELOOF

(uit „Man and the Dragon”, door Apostel John A. Widtsoe)

GELOOF is het begin van alle Evangeliewijsheid, het fundament van elk menselijk streven, het levenwekkende element van de vooruitgang.

Het is beter geloof te hebben dan brood.

De gaven van het geloof zijn tweeledig: kennis en macht. Deze staan tot elkander als de palm van een hand tot de vingers, als het kanon met zijn lading tot het voortgeschoten projectiel. Waar de een is, daar is ook de ander. Deze gaven had de Apostel Paulus in gedachte, toen hij geloof definieerde als „de grond der dingen, die men hoopt en het bewijs der zaken, die men niet ziet.” Van deze hoofdgaven worden vele minder belangrijke afgeleid: hoop en moed, vertrouwen en tevredenheid. Een wel ontwikkeld geloof schenkt zijn bijdrage aan de oplossing van elk levensprobleem.

Geloof is kennis, welke de gewone grenzen overschrijdt. Het gezichtsveld van het menselijk oog is scherp begrensd, men kan er slechts een gedeelte van de stoffelijke wereld mee bereiken; maar het geloof ziet de mysteries der onzichtbare wereld, welker grenzen zich gestadig verruimen.

Zulk een hogere kennis heeft de menselijke ondervinding tot basis. Zij is het totaal van alles wat het bestaan ons heeft geleerd.

In gemeenschap met God, in ge-

bed, worden de opgedane levenservaringen omgezet in geloof.

Aldus is geloof alles voor de kennis van de mens plus goddelijke interpretatie. De menselijke kennis is gelijk de cocon met de larve binnenin, het geloof is als de vlinder met de ledige gevangenis achter zich. Zulk een kennis kent geen twijfel, want waar de waarheid ten volle is geopenbaard, heeft men geen stutsels nodig. Geloof is zekere kennis. Het is „het bewijs der dingen, die men niet ziet.” De overgang van kennis in geloof is de grootste levenservaring.

De mens wandelt door geloof. Door geloof weet hij, dat God leeft; door geloof komt een begrip omtrent de betekenis en het doel van het leven; het geloof beantwoordt de eeuwige vragen: „Vanwaar? Waarom? Waarheen?”

Waar geloof is, worden de beproevingen des levens onbeduidend. Wanneer grote vragen zijn beantwoord, schijnen de kleine gemakkelijker. Door geloof verwerft de geleerde begrip van atomen en electronen, van nevelvlekken en sterrenhemels, en van de heersende wetten in het heelal. Door geloof ontwerpt de industrieel zijn plannen voor ondernemingen en aan het geloof ontleent hij de moed daartoe. Door geloof legt de bouwer het fundament voor een huis. Door vertrouwen op elkander, dat

door geloof komt, durven de mensen bij elkander te wonen en met elkander te werken. Allen, die stappen ondernemen, „wandelen door geloof”.

De kennis, door geloof verkregen, is zó machtig, zozeer voldoening schenkend en zó sterk makend, dat zij al het andere dikwijls schijnt te overschaduwen. Toch blijft daar het geloof met zijn mogelijkheden. De gave van macht blijft om de mensheid te zegenen.

Geloof is macht. Op rede gegrond geloof gaat gepaard met intelligentie en gebed. De geloofsmens raakt de goddelijkheid aan, de bron van macht, de kracht der krachten en wordt aldus als het ware een overbrenger van de onbegrensde invloed van God. Gelijk de elektrische stroom door een koperen draad gaat, zo bereikt de goddelijke macht de mens door geloof. Het geloof stelt de mens in staat te verdragen en te voleindigen.

De Zaligmaker leerde dat macht de metgezel van geloof is. Indien gij een geloof hebt als een mosterdzaadje, zult gij tot deze berg zeggen: Verplaats u herwaarts; en het zal geschieden; en niets zal u onmogelijk zijn.”

Om een berg te verplaatsen heeft men kracht nodig. De profeten van alle tijden hebben verklaard dat door geloof alle dingen tot stand zijn gebracht: De aarde werd gevormd en alle wonderen naar lichaam en geest, die opgetekend zijn, werden mogelijk gemaakt. De opstanding van Christus kwam door geloof. Het geloof, een onzichtbare macht, geeft zichtbare resultaten, gelijk de electriciteit, een kracht van lagere orde, onzichtbaar en niet begrepen, stoffelijke effecten teweeg brengt. Alle menselijke ervaring legt — vooral

in deze dagen — getuigenis af van de macht, die aan het geloof ontspringt. Laat een mens geloof hebben, dat het onbekende geweten kan worden en grote geheimen worden de zijne: Stoom en electriciteit, de spoorweg en het luchtschip, de telefoon en de radio. Macht als gevolg van geloof is in onze tijd een gemeenplaats.

De macht, die door geloof komt, is voor het welzijn van de mens en behoort daarvoor te worden aangewend. Hetzij groot of klein, zij kan in de verschillende fasen van het leven worden gebruikt. Met God's zegen kan zij rijke vruchten afwerpen. Door de macht van het geloof kunnen de zware lasten van het leven licht en de dommen wijs worden gemaakt, de zieken worden genezen en de zwakken gesterkt. Zij die zwaar van tong zijn, worden redenaars, die bedroefd zijn, worden blij; door de macht van het geloof worden vijanden onze helpers en het leven, temidden van moeilijkheden en beproevingen, wordt door succes en vreugde verrijkt. De mate van geloof, die iemand bezit, hangt van zijn inspanning af. Sommigen hebben het, dank zij hun volhardend streven, in hoge mate.

„Naar zijn geloof zal de mens geschieden.”

Daarom moet het worden aangeweekt en versterkt. De mens moet zijn intelligentie naarstig gebruiken, want waar geloof verafschuwt bijgeloof.

De slotsom onzer overwegingen moeten wij God voorleggen. Geloof wordt het beste verkregen, wanneer de intelligente mens op zijn knieën in gemeenschap is met zijn Maker.

Het geloofsprobleem is als iedere gave van God tweeledig: Het te

verwerven en het te gebruiken. Wij spreken zo gemakkelijk over geloof, maar laten het gebruik er van maar al te vaak na. Wij weten dat het kennis is, hoge kennis, maar vergeten dat het ook macht is, een grote macht. Daarom gebruiken wij de grootste kracht niet, die in iedere levensphase binnen ons bereik is. Er is gezegd: „Zonder geloof is het onmogelijk God te behagen.“ Wij zouden hier aan toe kunnen voegen, dat zonder de toepassing van geloof het onmogelijk

is het volle levensgeluk te verkrijgen, dat God voor Zijn kinderen heeft bestemd.

De Heiligen der Laatste Dagen, met deze waarheden bekend, een godsdienst bezittend, die op geloof is gegrondvest, behoren hun kennis voor hun eigen welzijn en dat van anderen gretig te gebruiken. Zij moeten zich herinneren dat het geloof ons van het kwade verlost en ons het goede verschaft, dat wij zo nodig hebben.

Fluisteringen van den Avondwind

door Noto Soeroto.

*

Neem Liefde's gave, zoals die uit hare handen komt.

De dwaas, die uit louter trots op de bladerkroon geen schaduw in zijn tuin gedooft, eindigt met den prachtigen boom zelven jammerlijk neer te vellen.

„Hij, dien ik liefheb, zal mij kennen door en door“, zegt de roos.

„Maar zijn liefde wil ik niet ketenen met de leugen van aardse volmaaktheid; daarom heb ik nimmer mijn doornen verborgen.“

De Liefde wandelt door de wereld en haar voetsporen laat zij achter in dingen van schoonheid.

EEN EDELE VROUW VERTELT

van de vervolgingen in Missouri

door *Eliza R. Snow.*

*

In Kirtland nam de vervolging in hevigheid toe, zodat velen moesten vluchten om het leven te redden. In het voorjaar van 1838 verliet ik met mijn vader, moeder, drie broers, een zuster met haar twee dochters Kirtland en kwam de 16e Juli in Far West, Missouri, aan, waar ik met mijn broeder Lorenzo, die zeer ziek was, onderdak vond in het huis van Sidney Rigdon, terwijl de rest van de familie verder trok en zich in Adam-Ondi-Ahman, in de provincie Daviess, vestigde. Twee weken later, toen mijn broeder voldoende hersteld was, voegden wij ons bij onze familie.

Mijn vader kocht huis en erf van twee oude kolonisten en betaalde ten volle de vraagprijs. Ik vertel dit, omdat volgende gebeurtenissen bewezen dat, hoewel zij tijdens de koop ogenschijnlijk oprechte vrienden waren, zij tezamen met anderen van hun slag, plannen beraamden om ons uit onze pas verkregen huizen te verdrijven en ze weer in bezit te nemen. In deze biografische schets zal ik niet trachten een volledig overzicht te geven van de tonelen, die nu volgden. Laat mij volstaan met te zeggen, dat, terwijl wij bezig waren met het maken van voorbereidselen voor de naderende winter, deze buurlieden tot onze grote verbazing wegvluchten, alsof zij door een bende waren verdreven. Zij lieten alles in de steek; de klokken tikten, de tafels waren gedekt, de koffie was gezet,

enz. Toen zij weg waren, verspreidde zich het gerucht, dat de „Mormonen” hen uit hun huizen hadden verdreven, hetgeen de omwonenden te hoop deed lopen en tenslotte uitliep op het bekende, schandelijke uitwijzingsbevel van de gouverneur van de staat. Hieraan gevolg gevende, verlieten wij Daviess en gingen naar Caldwell; de uitdrukkelijke last vervullende de staat te verlaten, voordat het gras in het voorjaar ging groeien.

Ons clement en wet eerbiedigend staatshoofd stond ons tien dagen toe om de provincie te verlaten; zo lang zou een militaire wacht ons tegen benden beschermen. Het is echter moeilijk te zeggen welke de ergste was: de wacht of de bende. Niets was voor eerstgenoemde te gemeen, geen eigendom was voor deze mannen veilig.

Op zekere morgen, toen wij hard bezig waren met de voorbereidselen voor ons vertrek, kwam de vorige eigenaar van ons huis binnen en vroeg op onbeschaamde en aanmatigende toon hoe lang het nog moest duren eer wij weg zouden zijn. Deze belediging, een vrije burger aangedaan, deed mij het bloed sneller stromen en terwijl ik hem aankeek, dacht ik: „Arme man, je weet niet met wie je te doen hebt — God leeft!”

Op dat ogenblik dacht hij meer te krijgen dan in werkelijkheid zou gebeuren, want de bezitting kwam nooit in handen van deze ellende-

lingen, ofschoon mijn vader deze aan het Amerikaanse bendewezen had opgeofferd.

Mijn vader had het zo druk met het helpen van weduwen en anderen, die hulp nodig hadden, dat wij niet eerder op weg gingen dan in de morgen van de tiende en laatste dag, die ons was toegestaan. Het was heel koud en er lag sneeuw. Na met de schikkingen voor de reis te hebben geholpen, ging ik, rillende van de kou, lopen om mijn pijnlijke voeten warm te krijgen, totdat de wagens mij inhaalden. Onderweg ontmoette ik een van de wachtslieden, die mij aansprak met de woorden: „Dit zal je denk ik, wel van je geloof genezen!” Hem vast in de ogen ziende, antwoordde ik: „Nee, mijnheer, om mij van mijn geloof te genezen, is meer nodig.”

Plotseling veranderde hij van houding en zeide: „Ik moet bekennen, dat u een beter soldaat bent dan ik.” Ik liep door en dacht: „Als hij niet ver boven de middelmaat is van zijn sectiegenoten, is deze bekentenis nog geen groot compliment voor mij.” Het is wel waar, onze tegenspoeden en ontberingen waren erg genoeg om iedereen te ontmoedigen, behalve de heiligen van de levende God — zij, die door hogere dan aardse motieven werden geleid, betrouwende op de arm van Jehova.

Wij waren twee dagen op weg naar Far West en kwamen halverwege aan een huis, dat door Broeder Littlefield en zijn gezin uit vrees voor de bende was verlaten. De Noordenwind had door de spleten in de planken vrije toegang, want een kat zou er gemakkelijk door hebben gekund. Het was de pleisterplaats van de honderden, die ons voor waren gegaan

en diende nu tot schuilplaats voor ongeveer tachtig zielen. Van *onderdak* kon moeilijk worden gesproken, ofschoon wel enige plaatsen beschikbaar waren voor een paar zieken en ouden van dagen.

De rest moest maar zien hoe de nacht in de vierkante ruimte van twintig voet kon worden doorgebracht, staande of zittende, of beide. Mijn zuster en ik slaagden er in moeder een ligplaats te verschaffen. Wij zaten naast haar (op de grond natuurlijk) om te voorkomen, dat op haar getrapt werd, want de mensen waren in zodanige staat, dat zij hun bewegingen nauwelijks onder controle hadden.

Het was in de tweede helft van December en zó koud, dat ons voedsel ondanks de flinke verpakking, hard bevroren was, zelfs het brood konden wij niet ontdooien, ofschoon in een hoek van de kamer een helder vuur brandde.

Wij namen onze toevlucht tot het volgende: De jongens kookten de melk en terwijl een van hen de melk zeefde, hield een andere de pan op (er was namelijk geen kans om iets neer te zetten) en een derde dipte zo vlug mogelijk het bevroren brood er in en op die manier konden wij iets nuttigen. De volgende morgen was het minder vol, want sommigen waren al heel vroeg op weg gegaan. Wij roosterden ons brood en ontdooiden ons vlees voor het vuur. Doch ondanks alles was het een zeer vrolijke nacht geweest. Alleen heiligen kunnen onder alle omstandigheden gelukkig zijn. Een meter of zes van het huis verwijderd was een schuurtje, waar de broeders een vuur aanlegden en waar omheen sommigen van hen de gehele nacht stonden te zingen, terwijl anderen mais en bevroren aard-

appelen roosterden. Geen klacht werd gehoord — allen waren goedsmoeds en naar ons uiterlijk te oordelen, zouden vreemdelingen ons eerder voor vrolijke deelnemers aan een excursie hebben gehouden dan voor een verzameling bannelingen van gouverneurswege.

Ofschoon mijn vader genoeg koren had gekocht, kon hij het niet krijgen. Zodoende waren wij genoodzaakt mais voor ons brood fijn te maken met emmers en kachelpijpen. Het toneel, dat wij in Far West te zien kregen, toen wij daar halt hielden om er te overnachten, was te belangrijk om te verzwijgen en tegelijkertijd te droevig om te verhalen. Joseph Smith en vele andere vooraanstaande mannen waren naar de gevangenis gesleept. Hun gezinnen, uitgeplunderd, waren geheel of bijna geheel van het allernodigste verstoken. Sommigen leefden van geroosterde mais, anderen van gekookte tarwe. Op alles had de troosteloosheid haar stempel gedrukt, alleen niet op de harten der gelovige heiligen. Zij vertrouwden op God, temidden van hun kwellingen.

Vanaf het begin der vijandelijkheden jegens ons in de staat Missouri tot het moment waarop wij werden verdreven, werd ons van de zijde van de vroegere burgers nooit enige sympathie betoond, met één enkele uitzondering en deze was in zo'n fel contrast met de algemene, ziekelijke haatgevoelens, dat het een diepe indruk op mij maakte. Het gebeurde op onze uitreis.

Nadat het gedurende de nacht had geregend, ging de regen 's morgens over in sneeuw; wij ontdooiden de tent, die stijf bevroren was, voor het vuur, totdat die zacht genoeg was om te worden gevouwen

en nadat alles goed was ingepakt, gingen wij rillende van de kou op weg. Toen de zon hoger stond, begon de sneeuw te smelten, waardoor de modder, waarmede de weg rijkelijk was voorzien, nog dieper werd, hetgeen het voortgaan bijna onmogelijk maakte. De trekdieren zwoegden; de wagens gingen zo zwaar, dat wij er allen naast gingen lopen, meetrekkend zo goed en zo kwaad als het ging.

Terwijl wij onze krachten inspannen, werden wij door een heer van middelbare leeftijd te paard ingehaald. Nadat hij enige tijd naast ons had gereden, diep in gedachten nadat hij gevraagd had wie wij waren en nadat hij had aangezien, hoe de vrouwen, meisjes en jongens en paarden en wagens langzaam de lange heuvel opgingen, weg van ons enig aards tehuis, niet wetende of wij er wel een weer zouden vinden, zeide hij met nadruk: „Als ik in uw plaats was, zou ik willen, dat de Gouverneur van de Staat aan de kop van mijn span werd vastgebonden.”

Ik zeide later tegen mijn vader dat ik zulke gevoelige woorden van een vreemdeling nog niet had gehoord sinds wij de staat binnenkwamen.

Ik heb de vreemdeling nooit teruggezien, maar ik heb sedert die tijd een kinderlijke eerbied voor hem gekoesterd en ik verbeeld mij, dat ik zijn gelijkenis zie in het portret van Von Humboldt, dat nu aan de muur voor mij hangt.

Wij kwamen in Quincy, Illinois, waar vele verdreven heiligen reeds eerder waren aangekomen. Allen werden daar met edelmoedige gastvrijheid ontvangen.

De Pinkster-Conferentie.

Uw assistent-redacteur zit in moeilijkheden. Dat is wat hij met veel tijdgenoten gemeen heeft, zult ge zeggen. Ja, dat is waar, maar ge moet er niet gering over denken. Maakt u bijvoorbeeld maar eens een verslag van een gebeurtenis, waar u zelf niet bij bent geweest! Dat is het lot van menig journalist. Van mij ook ditmaal. En wat voor een gebeurtenis! Lees wat er boven staat: PINKSTER CONFERENTIE. In twee seconden getikt, maar ik verklap maar liever niet hoeveel tijd er ligt tussen de laatste E van Conferentie en de U van Uw.

Daar krijg ik hedenavond per express-bestelling het hele rooster van activiteiten op mijn dak gestuurd! Te beginnen met Zaterdag en te eindigen met Maandagavond. Nu moet ik tot mijn geruststelling — en de uwe, hoop ik — zeggen, dat Broeder Roy Molen zo vriendelijk was mij te verzekeren, dat het niet zijn bedoeling is, dat gehele rooster in de Ster te doen verschijnen. Nu, de mijne ook niet. Het zou een dubbele editie hebben gevraagd en de abonné's zouden mij, na het verschijnen, meewarig of boos hebben aangekeken, al naar hun aard. En waarschijnlijk het veelzeggend gebaar van de vinger naar het voorhoofd hebben gemaakt. Ongetwijfeld ook Zuster Haarbosch, die zeker van schrik achterover zou vallen, als zij een dubbeldikke Ster in haar bus vond.

Laat mij daarom volstaan met een korte, doch in waarderende bewoordingen gestelde mededeling van wat ik heb vernomen van anderen, die meegedaan hebben, er dus bij zijn geweest en er derhalve beter over kunnen oordelen dan uw scribent. En hun bewoordingen waren inderdaad zeer waarderend, dus ik schroom niet mij in dezelfde geest uit te laten. Als mijn zegslieden onwaarheid hebben gesproken, jok ik in commissie. Zo'n gedeelde verantwoording is altijd prettig. Zeer waarderend also. In de eerste plaats aan het adres van allen, die hun medewerking hebben verleend. Zij vormden één geheel, waren één van zin, één in doel, een in opvatting van de vrijwillig ondernomen taak. En dat wil wat zeggen van 25 tot 30 werkers met ieder een verschillende taak! Een bijzonder compliment moge worden gemaakt aan Broeder van Sleuwen voor de leiding gedurende de Zaterdagavond en tijdens de prijsuitreiking op Maandagavond. En aan Broeder de Haas, die op schitterende wijze het gecombineerde koor van 80 stemmen heeft geleid. Verder aan allen dank en hulde voor de wijze, waarop zij hun medewerking hebben verleend, waardoor deze Pinksterconferentie tot een groot succes is geworden. Ongetwijfeld zal dit feest bij allen, die hun krachten daaraan hebben gegeven, nog lang in prettige herinnering blijven.

Dit wat het recreatieve deel van de Conferentie betreft.

Van de diensten op Zondagmorgen en Zondagavond kan worden gezegd, dat de laatste uitzonderlijk goed bezocht was: zeshonderd en dertig personen vulden de Blauwe Zaal in het Beursgebouw te Rotterdam. Sommigen moesten zich met een plaats achter de geopende schuifdeuren tevreden stellen.

Deze Pinksterconferentie was ook in geestelijk opzicht waarlijk een feest.

In de ochtenddienst van Zondag 1 Juni 1952 werden de aanwezigen welkom geheten door Ouderling Roy Molen, Overziener van de O.O.V.

Na het openingslied 99, Trouw aan 't Geloof, ging Broeder Otto voor in gebed, waarna een goed door Hans Kleyweg voorgedragen gedicht volgde.

Achtereenvolgens werd het woord gevoerd door Broeder Jan Schippers, over het Geloof, Broeder P. Keuning, over Beking, Zuster Nettie Jongkees, over de Doop, Broeder J. Enschede, over de Heilige Geest, Broeder H. van Tienderen, onderwerp: het Gebed, Zuster G. M. Otto, onderwerp: Gehoorzaamheid. Ouderling Molen sprak enige passende slotwoorden. Het bekende Zendingenkwartet zorgde voor de vocale intermezzo's op de bekende, d.w.z. goede wijze.

Na het slotlied: Vast als een rotssteen, eindigde Ouderling R. Schippers met dankzegging. In deze dienst waren 415 personen aanwezig.

Zoals reeds gezegd, was de avonddienst nog drukker bezocht.

Na het welkomstwoord van Oud. Molen, werd deze dienst geopend met het zingen van lied 49: De Geest Gods. Broeder Kick ging voor in gebed. De eerste spreker was Broeder C. van Sleuwen, die tot onderwerp had: Waarom een Kerk? Broeder Robert Kirschbaum sprak daarna over: Joseph Smith en de Herstelling. Vervolgens voerden het woord: Broeder L. van Voorst, onderwerp: Waarde van Schrift, Zuster L. van Schelt, onderwerp: Waarde van Profeten. De volgende spreker en

spreekster, nl. Broeder H. Huyboom en Zuster B. Haarbosch, deelden het onderwerp: Onderlinge Ontwikkeling. Vervolgens smaakten de aanwezigen ook het genoegen de President der Nederlandse Zending te horen (onderwerp niet vermeld). De tussenliederen werden ditmaal door het gecombineerde Koor, onder de voortreffelijke leiding van Broeder de Haas, gezongen en wel: Hoog op der Bergen Kruin, Lof tot de Grote Redder en Houw en Trouw.

Het slotlied: Wij danken U, Heer, werd door de aanwezigen staande gezongen.

Ouderling T. Diender ging voor in dankgebed.

Tot slot volgt hier het nieuwe Hoofdbestuur van de Onderlinge Ontwikkelings Vereniging:

Zr. Otto, raadgeefster, belast met de activiteiten van de studiegroep.
Zr. van Schelt, raadgeefster; zij zal deze zomer met de studiegroep werken.

Br. Henk Huyboom, raadgever, belast met de Jongemannen activiteiten in deze zomer.

Zr. Bep Haarbosch, Zendings-secretaresse O.O.V.

Een Gouden Jubileum.

Aan de redactie van de Ster valt niet vaak het genoegen te beurt melding te kunnen maken van een gouden jubileum als lid van de Kerk. Nu zal zij dit toch hebben. Het betreft Zuster Mina Roelfsema, Mackaystraat 10, Rotterdam C., voor wie het de 19de van deze maand precies vijftig jaren geleden is, dat zij met haar Hemelse Vader een verbond sloot, welk verbond zij tot op deze dag onwankelbaar trouw is gebleven, ondanks — of moet ik misschien zeggen **dank zij?** — de vele wederwaardigheden en moeilijkheden, die Zuster Roelfsema in haar leven heeft onder-vonden.

Veel heeft zij van de wereld gezien en vele mensen van uiteenlopende aard ontmoet, vogels van diverse pluimage.

Twee jaren lang heeft zij in Salt Lake City gewoond. Vandaar ging onze jubilarisse naar Batavia, het tegenwoordige Djakarta, waar de tropische hitte haar echter te machtig was. Op haar reis van San Francisco naar Japan leed zij schipbreuk met alle rampzalige gevolgen daarvan. Toch had de ramp nog een goede zijde: Zuster Roelfsema kreeg de gelegenheid het Evangelie aan haar medepassagiers te prediken. De mensen, in hun ontredde, leenden haar een gewillig oor.

Na haar terugkomst in Holland had zij het grote voorrecht haar broeder met zijn vrouw en dochter aan de Kerk te brengen, een zegen, waarmede wij haar hartelijk geluk wensen. Ook wensen wij haar geluk met dit schone, zeldzame jubileum, zeldzaam althans in de zendingsvelden buiten de Verenigde Staten, waar velen eerst op latere leeftijd tot de Kerk toetreden.

Het ga U wel, Zuster Roelfsema! Wij hopen en bidden dat U nog lang voor de Kerk en voor allen, die U lief zijn en die U liefhebben, gespaard moge blijven.

Nog een Gouden jubileum!

De 5de Juli van dit jaar zal het 50 jaar geleden zijn, dat het echtpaar **Leendert Tameris** en **Maria Pleit** te Rotterdam in het huwelijk trad.

Wij wensen Broeder en Zuster Tameris van harte geluk met dit bijzondere feest, hierbij de hoop uitsprekende, dat het de 5de Juli een zonnige dag moge zijn, zonneschijn buiten, zonneschijn in het hart! Dat God hen nog lang moge sparen voor hun geliefden en hen zegenen met vrede en gezondheid, is de oprechte wens van

de Redactie.

SPREUK :

*Het allerdierbaarst goed
Is vrede van 't gemoed
In voor- en tegenspoed.*

W. Bilderdijk 1756—1831.

Onze Zonnehoek

Bijlage van „De Ster“ voor onze zonnige jeugd.

Redactie adres: LAAN VAN POOT 292, DEN HAAG.

VREEMDE DINGEN IN DE WERELD

Indie's vliegende vos

door Ben L. Byer

De vossen, die wij in Amerika kennen, bewegen zich op vier voeten, maar Indië beroemt zich op een vos, die vliegt. In werkelijkheid is het de grootste vleermuis ter wereld, die in het Verre Oosten de vruchten-vleermuis wordt genoemd. Zijn roodbruine kleur en puntige snuit doen hem op een kleine uitgave van onze roodvos lijken en verschaften hem de naam van vliegende vos. Het is waar, dat hij kleiner is dan onze roodvos, maar het is toch nog een tamelijk groot dier, om door de lucht te kunnen vliegen. Maar zijn vleugels hebben een spanwijdte van meer dan 60 cm en daarmee kan hij gemakkelijk vliegen.

Onder de dieren (de vogels niet meegerekend), waarvan gezegd wordt, dat ze kunnen vliegen, zijn de vleermuizen de enige, die ook werkelijk *vliegen*. De anderen zweven slechts, of glijden vanaf de top van de éne boom naar de voet van de andere en klimmen dan weer naar de top om de voorstelling te herhalen. In verschil met zijn neef van deze landen, welke zich des nachts voedt, vliegt de vruchten-vleermuis overdag rond en leeft van fruit. Hij is bijzonder dol op

manga's, welke veelvuldig voorkomen.

Wanneer de manga's beginnen te rijpen komen hele zwermen van deze gevleugelde dieren naar de boomgaarden gevlogen om feest te vieren. De vruchtenkwekers trachten hen te verdrijven en gebruiken vogelverschrikkers, of misschien konden we beter zeggen vleermuizenverschrikkers, maar het gebeurt maar al te vaak, dat er grote schade ontstaat door de plundering van deze vruchtzuchtige dieren.

En niet alleen eten zij de vruchten, maar zij brengen ook schade aan de bomen toe. Het verhoogde gewicht van vele vleermuizen maakt, dat de zwaar met vruchten beladen takken breken, waardoor de oogst voor het volgend jaar weer wordt verminderd. Dan komt er nog bij, dat de vleermuizen maar gaan slapen, waar ze eten. De vleermuizen slapen door aan een haak te gaan hangen, welke zich in het vleugelgewricht bevindt. De eerste vleermuizen hangen aan de tak en de volgende hangen weer aan de vleermuizen, enzovoort tot er lange slingers van levende vleermuizen ontstaan. De aanhoudende druk breekt de bomen en spoedig ver-

laten de vleermuizen hun bomen-slaapkamer en zoeken weer nieuw onderdak.

Deze verhuizerij vernielt vele bomen en vernietigt veel fruit en maakt, dat de vruchtentelers een grondige afkeer hebben van deze dieren. Het zijn zulke dieven, dat zij door wie dan ook, onmiddellijk worden gedood. Het enige verzoeningspunt is hun zachte, dikke huid, die gelooid kan worden en waarvan nuttige artikelen kunnen worden gemaakt.

Een Boter-bad

door Jennie A. Russ

Als je een jongen bent, die niet graag een water-en-zeep bad neemt, zou je misschien wel van een bad houden, zoals de mensen in Tibet het nemen.

In Tibet „wassen” de mensen zich met boter. Zij kunnen keuze maken uit wel veertig of meer kleuren. De lichtere kleuren zijn bestemd voor babies en kinderen. Hoe ouder de mensen zijn, des te donkerder is de kleur van de boter. De kleuren variëren van lichtgeel tot rood en zelfs zwart. En hoe ouder de boter is, des te lekkerder vinden zij het. Niemand schijnt te weten hoe of waar deze gewoonte is ontstaan,

maar het is al sinds eeuwen een volksgebruik.

Een volwassen Tibetaan heeft ongeveer vier uur nodig om een bad te nemen. Daar een jongen klein is duurt het bij hem niet zo lang. Tijd is echter van geen betekenis voor een Tibetaan. Daarvan heeft hij genoeg. Als hij een bad neemt wrijft hij de boter eerst stevig op zijn handen, dan op zijn gezicht en geleidelijk over zijn gehele lichaam. Wanneer zijn lichaam helemaal is bedekt, kneedt en drukt en slaat hij het vet er in. Wanneer hij vindt, dat het voldoende is en dat hij het goed gedaan heeft, schraapt hij het vet van zijn lichaam af en masseert hij het tot het glimt.

De gebruikte boter wordt niet weggedaan, maar wordt bewaard en steeds opnieuw gebruikt tot het een harde koek geworden is, die nauwelijks met de handen kan worden gebroken. In deze toestand wordt het in de hete zon gezet. Het vet druipt in een kan en wat er overblijft wordt weggegooid. Het vuil wordt er telkens opnieuw afgetrokken, vele jaren achtereen, soms zelfs wel honderd.

Nieuwe boter wordt nooit gebruikt maar wordt in de grond begraven, tot het gereed is voor het gebruik.

GEBED

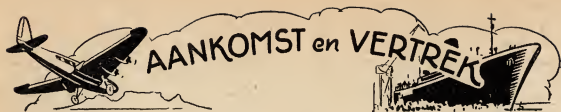
*Lieve Vader in de Hemel,
zie op mij in liefde neer,
en maak, dat ik steeds met vreugde,
elke plicht doe, keer op keer.*

*Laat mij in Uw wegen wand'len,
Laat mijn hart vol blijdschap zijn,
voor Uw Goedheid en Genade,
al Uw gaven, groot en klein.*

*'k Hoop, dat in mijn verder leven,
U mijn Hoeder blijven zult,
tot ik vol geloof en liefde,
al mijn taken heb vervuld.*

Amen.

Andrée.

VERTROKKEN :

Wendell D. Nebeker, Brigham City, Utah.
Aangekomen: 31 October 1949.
Vertrokken: 6 Mei 1952
Werkzaam geweest: Gouda, Ede, Amsterdam.

*

Richard S. Koster, Ogden, Utah.
Aangekomen: 31 October 1949.
Vertrokken: 6 Mei 1952.
Werkzaam geweest: Den Haag, Amersfoort, Amersfoort als
G.P., Haarlem, Rotterdam als D.P.

*

Richard M. Hebertsen, Provo, Utah.
Aangekomen: 7 November 1949.
Vertrokken: 6 Mei 1952.
Werkzaam geweest: Woerden, Rotterdam-N., Antwerpen als
G.P., Antwerpen als D.P., Den Haag als D.P.

*

Verl J. Cox, Layton, Utah.
Aangekomen: 7 November 1949.
Vertrokken: 6 Mei 1952.
Werkzaam geweest: Utrecht, Schiedam, Antwerpen, Antwer-
pen als G.P.

*

Reed L. Reeve, Salt Lake City, Utah.

Aangekomen: 2 October 1949.

Vertrokken: 6 Mei 1952.

Werkzaam geweest: Rotterdam-N., Haarlem als Hoofd van de Zendingen School, Rotterdam-Z. als D.P.

*

Watson E. Ririe, Magrath, Alb., Canada.

Aangekomen: 5 December 1949.

Vertrokken: 27 Mei 1952.

Werkzaam geweest: Schiedam, Zwijndrecht, Dordrecht, Den Haag, Zwolle, Harlingen als G.P.

*

Alden R. Hibbert, Victor, Idaho.

Aangekomen: 2 October 1949.

Vertrokken: 6 Mei 1952.

Werkzaam geweest: Deventer, Den Haag, Haarlem, Haarlem als G.P.

*

Regnal W. Garff Jr., Salt Lake City, Utah.

Aangekomen: 31 October 1949.

Vertrokken: 6 Mei 1952.

Werkzaam geweest: Groningen, Hengelo als G.P., Den Haag als overziener van de O.O.V.

*

Kenneth G. McLellan, Salt Lake City, Utah.

Aangekomen: 7 November 1949.

Vertrokken: 27 Mei 1952.

Werkzaam geweest: Meppel, Harlingen, Utrecht, Zeist, Amersfoort als G.P.

*

Claron C. Spencer, Salt Lake City, Utah.

Aangekomen: 31 October 1949.

Vertrokken: 6 Mei 1952.

Werkzaam geweest: Amsterdam-N., Antwerpen, Hengelo als G.P., Utrecht als G.P.

*

Gerald L. Purser, Midvale, Utah.

Aangekomen: 31 October 1949.

Vertrokken: 6 Mei 1952.

Werkzaam geweest: Utrecht, Enschede, Mechelen, Antwerpen, Antwerpen als D.P.

*

AANGEKOMEN :

3 Mei 1952:

Johannes en Maaïke
Sipkema
van Salt Lake City, Utah,
werkzaam te Arnhem;

Cornelius J. en Gertrude van Leeuwen van
Los Angeles, California,
werkzaam te Den Haag.

24 Mei 1952:

Clara R. Borgeson van Santaquin, Utah,
werkzaam te Amsterdam;

Boudewijn J. Jelderda van Salt Lake City,
Utah, werkzaam te Den Haag.

Nagekomen photo's ter completering van de reeks in het Maartnummer:

Le Grant De Bry;

Vernon G. Gardiner;

Stephen L. van Wagenen.

GEBEURTENISSEN IN DE ZENDING

OVERGEPLAATST :

Robert N. Chappell van Mechelen naar Arnhem als D.P.; Delbert M. Dickemore van Apeldoorn naar Enschede als G.P. met Leonard Hesterman; Le Roy R. Ostler van Rotterdam-Zuid naar Mechelen als D.P. met Richard P. Steinfeldt; Henry Bement van Rotterdam-Zuid naar Den Haag als assistent van Zondagsschool Pres.; Le Grant De Bry in Utrecht als raadgever van D.P.; Carl Pyper van Groningen naar Rotterdam-Zuid Delbert M. Dickemore van Enschede naar Rotterdam-Zuid met Carl Pyper; Leonard Hesterman van Enschede naar Arnhem als raadgever van D.P.; Wm. A. Dinkelman van Den Haag naar Groningen met Homer L. Jensen; Ray H. Banks van Arnhem naar Leeuwarden als G.P.; John W. de Jong van Arnhem naar Rotterdam-Zuid; Allen L. De Waal van Leeuwarden naar Rotterdam-Zuid; Douglas R. Voorhees van Haarlem naar Leeuwarden; Elmer H. Van der Does van Haarlem naar Schiedam als G.P.; Jack Van Ry van Schiedam naar het hoofdkantoor als secretaris.

INGEZEGEND :

Wiessenhaan, Edward, 11 Mei 1952 te Rotterdam-N.
 Wiessenhaan, Harry, 11 Mei 1952 te Rotterdam-N.
 Haagsma, Liskje, 6 April 1952 te Leeuwarden.
 Haagsma, Hendrikje, 6 April 1952 te Leeuwarden.
 Hainje, Annalies, 6 April 1952 te Leeuwarden.
 Ruis, Hendrik Herman, 4 Mei 1952 te Gouda.
 Smit, Johannes Adrianus, 4 Mei 1952 te Rotterdam-Z.
 Smit, Gerardus Johannes, 4 Mei 1952 te Rotterdam-Z.
 De Jonge, Micky Joan, 4 Mei 1952 te Rotterdam-Z.
 Schippers, Linda, 4 Mei 1952 te Rotterdam-Z.
 De Groot, Johanna Geertje, 11 Mei 1952 te Schiedam.
 Kirschbaum, Robert, 27 Maart 1952 te Haarlem.
 Lefrandt, Robert, 6 April 1952 te Den Haag.
 Lefrandt, Erik Gerard, 6 April 1952 te Den Haag.
 Boot, Robert Cornelis, 6 April 1952 te Den Haag.
 Boot, Nicolaas Cornelis, 6 April 1952 te Den Haag.

OVERLEDEN :

Hille, Jacob Johannes, 5 April te Amsterdam.
 Vahrmeier, Elisabeth Johanna Madarasz, 17 April 1952 te Rotterdam.
 Van Vliet, Dirk, 18 Mei 1952 te Delft.

GEHUWD :

Schipper, Berendina Jacoba, 10 April 1952, met Jan Wold te Groningen.
 Bol, Johanna, 13 Januari 1952, met Dirk Jan Bosch, te Rotterdam-N.
 Slof, Hendrikus Johannes, 2 April 1952, met Petronella Helena Soeters, Rotterdam-N.

de
IN HET PRIESTERSCHAP OPGENOMEN

- Van Lieshout, Gerardus Theodorus, als Diaken, 23 Maart 1952 te Haarlem.
 Latour, Frans, als Diaken, 20 April 1952 te Rotterdam-N.
 Raar, Johannes Frederik, als Diaken, 4 Mei 1952 te Leiden.
 Bengtsson, Jacobus A., als Diaken, 27 April 1952 te Den Haag.
 ✓ Diender, Tinus Marinus, als Ouderling, 16 Mei 1952 te Den Haag.
 Van Zoeren, Willem, als Diaken, 18 Mei 1952 te Amersfoort.
 De Groot, Matthijs, als Diaken, 4 Mei 1952 te Harlingen.
 ✓ Van Sleuwen, Cornelis, als Ouderling, 23 Mei 1952 te Rotterdam-N.
 Stolk, Lourens, als Leraar, 25 Mei 1952 te Rotterdam-N.

GEDOOPT :

van Dijk, Fransiska	20 April 1952	Leeuwarden
van Dijk, Antonie Andrejewski	20 April 1952	Leeuwarden
✓ Kooyman, Jan	20 April 1952	Zwolle
Mulder, Geertrui van de Gevel	24 April 1952	Haarlem
van Lieshout, Hendrik	24 April 1952	Haarlem
Aandewiel, Adrianus Bastiaan	24 April 1952	Amsterdam-Z.
Weber, Lena Margaretha Deelman	24 April 1952	Amsterdam-Z.
Weber, Antoon Leendert	24 April 1952	Amsterdam-Z.
Wiessenhaan, Pieterrella Johanna Sprong	25 April 1952	Rotterdam-N.
Wiessenhaan, Agnes	25 April 1952	Rotterdam-N.
Wiessenhaan, Robert	25 April 1952	Rotterdam-N.
Bakker, Albert	20 April 1952	Enschede
Hogemann, Berendina Elisabeth Krebber	20 April 1952	Enschede
Hogemann, Hendrik Willem	20 April 1952	Enschede
Reekers, Marta Johanna	20 April 1952	Almelo
Kleijn, Sonja Gezina	24 April 1952	Zaandam
van der Heuvel, Bernardus	24 April 1952	Zaandam
van der Heuvel, Guurtje Kwadijk	24 April 1952	Zaandam
Veltman, Joris	25 April 1952	Vlaardingen
Meijer, Meindert	24 April 1952	Amsterdam-N.
Gouwswaard, Marianna Trijntje Boon	24 April 1952	Amsterdam-N.
Engels, Cornelia	23 Mei 1952	Den Haag
de Geus, Willem Louis	23 Mei 1952	Den Haag
Henderson, Nancy Geertruida Jenny	23 Mei 1952	Den Haag
Rosenthal, Renate	23 Mei 1952	Den Haag
Neuhuys, Gladys Galstaun	10 Mei 1952	Antwerpen
Mahn, Annie Hendrika	23 Mei 1952	Rotterdam-Z.
Speters, Johannes	23 Mei 1952	Rotterdam-Z.
de Groen, Jacobus Cornelis	23 Mei 1952	Rotterdam-N.
van Dijk, Eva Margareta	23 Mei 1952	Rotterdam-N.
van Dijk, Louise Henriette Koster	23 Mei 1952	Rotterdam-N.
van Dijk, Gerrit	23 Mei 1952	Rotterdam-N.
Stoelwinder, Marten	18 Mei 1952	Leeuwarden
van Dijk, Brigitte	18 Mei 1952	Leeuwarden
Veltman, Adriana Dijkstra	18 Mei 1952	Leeuwarden
Zandstra, Johanna de Jong	18 Mei 1952	Leeuwarden
Zandstra, Johanna	18 Mei 1952	Leeuwarden
Zaagmans, Eelkje Tichelaar	18 Mei 1952	Harlingen
Stevens, Albertus Frans	24 April 1952	Amsterdam
Stevens, Henricus Robert	24 April 1952	Amsterdam

VERTROKKEN :

	Naam	Vertrokken	van	naar
✓	Wolke, Geeske Visser	2 Mei 1952	Amsterdam	Salt Lake City, Utah
✓	Wolke, Gerardus Jacobus	2 Mei 1952	Amsterdam	Salt Lake City, Utah
✓	Wolke, Wilhelm Frans Johan	2 Mei 1952	Amsterdam	Salt Lake City, Utah
✓	Slinger, Catharina Martina	2 Mei 1952	Amsterdam	Salt Lake City, Utah
✓	Slinger, Andries	2 Mei 1952	Amsterdam	Salt Lake City, Utah

Naam	Vertrokken	van	naar
Slinger, Jan Coert	2 Mei 1952	Amsterdam	Salt Lake City, Utah ✓
Slinger, Maartje Visser	2 Mei 1952	Amsterdam	Salt Lake City, Utah ✓
Slinger, Andries (Sv.)	2 Mei 1952	Amsterdam	Salt Lake City, Utah ✓
Borg, Maartje Vrijhof	6 Mei 1952	Amsterdam	Salt Lake City, Utah ✓
Borg, Engbert Nicolaas	6 Mei 1952	Amsterdam	Salt Lake City, Utah ✓
Borg, Pieter Mattheus	6 Mei 1952	Amsterdam	Salt Lake City, Utah ✓
Borg, Pieter Mattheus (Sv.)	6 Mei 1952	Amsterdam	Salt Lake City, Utah ✓
Roozmond, Zwaantina Ther.	16 Mei 1952	Rotterdam-N.	Salt Lake City, Utah ✓
Roozmond, Guus Lee	16 Mei 1952	Rotterdam-N.	Salt Lake City, Utah ✓
Roozmond, Joh. Leenardus	16 Mei 1952	Rotterdam-N.	Salt Lake City, Utah ✓
Roozmond, Paula Theresia			
Bachet	16 Mei 1952	Rotterdam-N.	Salt Lake City, Utah ✓
van Os, Gerrit	Onbekend	Vlaardingen	Salt Lake City, Utah ✓
de Gelder, Gijsbertus	27 Mei 1952	Vlaardingen	Coleville, Utah ✓
de Gelder, Anna Elizabeth			
Neelemaat	27 Mei 1952	Vlaardingen	Coleville, Utah ✓
van den Linden, Suzanna Johanna Adriana	27 Mei 1952	Vlaardingen	Coleville, Utah ✓
van Luijk, Lijntje Gardenier	27 Mei 1952	Vlaardingen	Salt Lake City, Utah ✓
van Luijk, Cornelis Jan	27 Mei 1952	Vlaardingen	Salt Lake City, Utah ✓
Kuchler, Johanna Marg. Knoll	4 April 1952	Vlaardingen	Long Beach, Calif. ✓
Kuchler, Abraham	4 April 1952	Vlaardingen	Long Beach, Calif. ✓
Kuchler, Anke Geertrude	4 April 1952	Vlaardingen	Long Beach, Calif. ✓
Kuchler, Walter	4 April 1952	Vlaardingen	Long Beach, Calif. ✓
Neuhuys, Gladys Galstaun	4 Juni 1952	Antwerpen	Belgisch Congo ✓
Beuger, Theodora Maria Bijdevier	6 Mei 1952	Eindhoven	Longcaster, Calif. ✓
Beuger, Theodora Maria	6 Mei 1952	Eindhoven	Longcaster, Calif. ✓
v. d. Wijngaert, Christiane Marie Josee	6 Mei 1952	Antwerpen	Logan, Utah ✓
v. d. Wijngaert, Marie-Jose	6 Mei 1952	Antwerpen	Logan, Utah ✓
v. d. Wijngaert, Rachel Leocadia Jose	6 Mei 1952	Antwerpen	Logan, Utah ✓
v. d. Wijngaert, Maria Leonia v. d. Look	6 Mei 1952	Antwerpen	Logan, Utah ✓
v. d. Wijngaert, Calixtus Ger.	6 Mei 1952	Antwerpen	Logan, Utah ✓
Visser, Elizabeth Renkema	2 Mei 1952	Amsterdam	Salt Lake City, Utah ✓
Simon, Willem Paul ¹⁾	6 Mei 1952	Amsterdam	Tuscon, Arizona ✓
Diender, Margaretha Cornelia		Den Haag	Salt Lake City, Utah ✓
Claus, Adrianus Pieter	4 April 1952	Den Haag	Salt Lake City, Utah ✓
Claus, Johanna Kalishoek	4 April 1952	Den Haag	Salt Lake City, Utah ✓
Claus, Frits Josephus Carolus	4 April 1952	Den Haag	Salt Lake City, Utah ✓
Claus, Frank	4 April 1952	Den Haag	Salt Lake City, Utah ✓
Claus, Joh. Stefanus Adrianus	4 April 1952	Den Haag	Salt Lake City, Utah ✓
Claus, Joh. Geertruida Adriana	4 April 1952	Den Haag	Salt Lake City, Utah ✓
Claus, Sylvia Henriette	4 April 1952	Den Haag	Salt Lake City, Utah ✓
v. d. Berg, Arie Andries	31 Mei 1952	Gouda	Australië ✓
v. d. Berg, Johanna Christina Neeltje	31 Mei 1952	Gouda	Australië ✓
v. d. Berg, Belia Johanna Hoogerdijk	31 Mei 1952	Gouda	Australië ✓
v. d. Berg, Neeltje Johanna Christina	31 Mei 1952	Gouda	Australië ✓
Gouweloos, Chiel	4 April 1952	Den Haag	Salt Lake City, Utah ✓
Gouweloos, Jannetje Laterveer	4 April 1952	Den Haag	Salt Lake City, Utah ✓

¹⁾ Op speciaal verzoek van Broeder Willem Paul Simon, plaatsens wij van hem een hartelijke groet aan diegenen onder zijn vrienden, van wie hij niet meer persoonlijk afscheid heeft kunnen nemen. Hij wenst hun allen het allerbeste en een „tot weerziens” toe.

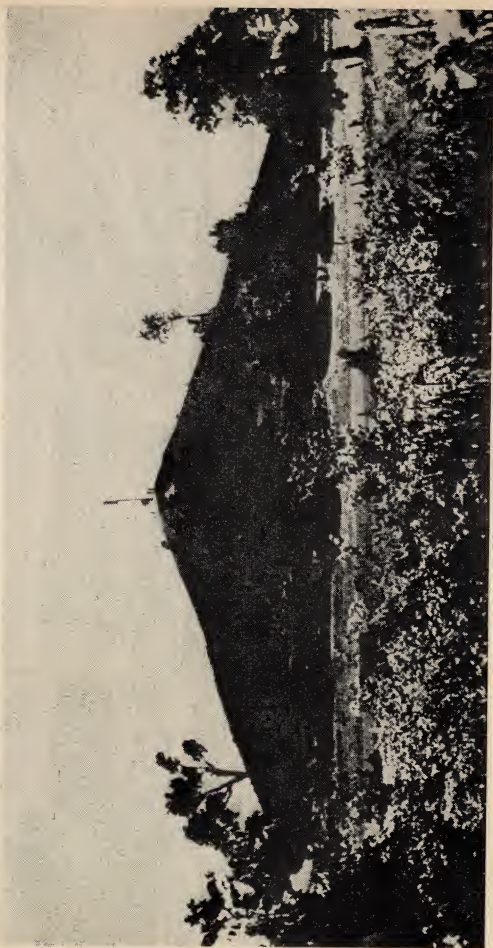
VISIUEEL ZENDINGSWERK

Aan allen, wie het aangaat!

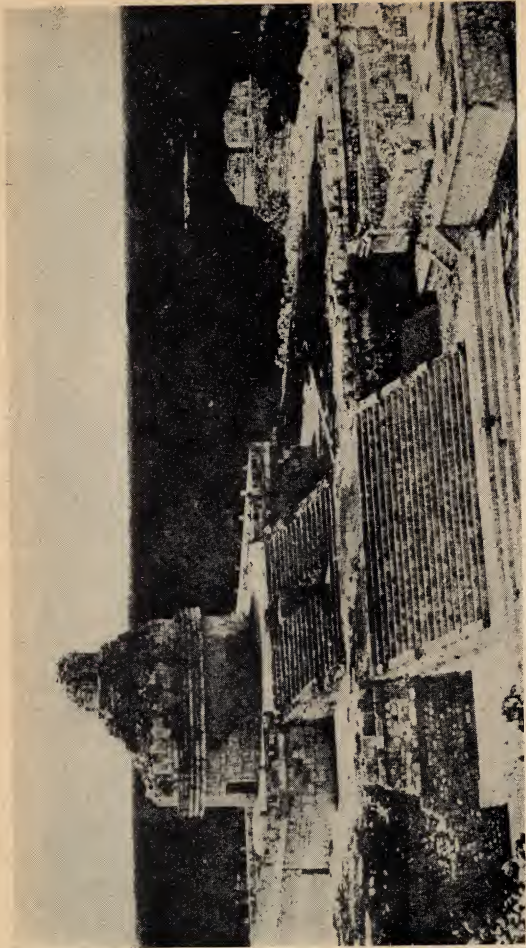
Dat zijn de leden van de Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, die een voldoende kennis van het Evangelie bezitten om het aan anderen te prediken, die die kennis niet bezitten.

„Gaat heen en onderwijst alle volken”. Geen beter onderwijs dan aanschouwelijk onderwijs! Met deze waarheid voor ogen, zijn de zendelingen J. D. Condie en B. C. Tueller op de goede gedachte gekomen, de hier afgebeelde foto's in de „STER” te doen opnemen. De bedoeling is, dat U ze er uit scheurt, wat heel gemakkelijk gaat, want de randen zijn geperforeerd, zoals ge ziet. Gebruik ze overal daar, waar U de gelegenheid krijgt het Evangelie van de Meester te verkondigen. Zij spreken voor zichzelf en hebben, naar ik meen, geen verdere toelichting nodig. Dat U ze wèl moge gebruiken en God U zegene in Uw ernstig streven om anderen te doen delen in Uw kostbaar en onvervangbaar bezit!

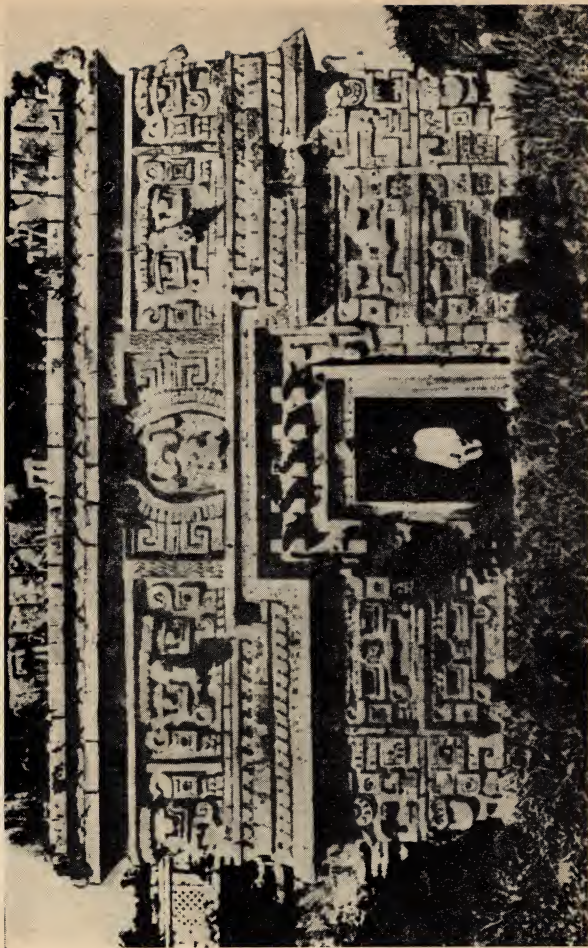
De Redactie.

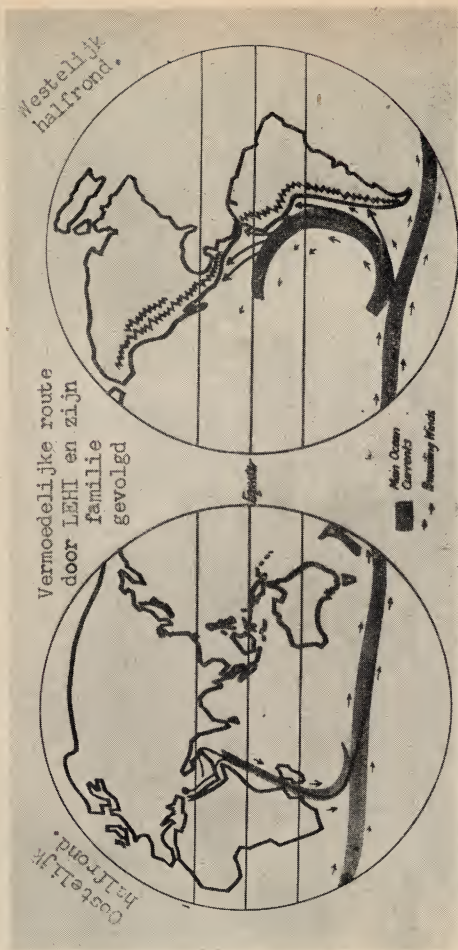
Heuvel CUMORAH.

Gezicht op CARACOL (observatorium) te CHICHEN ITZA.

CHICHEN ITZA — Monjas. Voorgevel van de Oostelijke vleugel. Men zegt, dat deze ruïne 3 respectievelijke tijdperken van ontwikkeling vertegenwoordigt.

DEUTERONOMIUM, 27 : 64. „En de Here zal u verstrooien onder alle volken, van het ene einde der aarde tot aan het andere einde der aarde.